

СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ СРБИЈЕ

СРПС

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
Министарство просвете
Београд, Немањина 22-26

- Н/р г-ђи Жељки Кнежевић, генералном секретару

Поштована,

С обзиром на доступне информације и наш разговор од јуче, очигледно је да је наш Захтев за остваривањем права из члана 239. Закона о раду – потписивање ПКУ за основне и средње школе и домове ученика од 01.02.2010.г. доспео у Вашу надлежност. Како свако одлагање решавања по овом Захтеву и недоношење адекватног решења потхрањује неприродну ситуацију и правни парадокс, молимо да се Министарство одреди по овом Захтеву и/или да пронађе начин да се члан 55. ПКУ за основне и средње школе и домове ученика непосредно примењује и на председнике синдикалних организација Синдиката радника у просвети Србије (СрпС) односно његових колективних чланова и оснивача – Независног синдиката просветних радника Војводине (НСПРВ) и Синдиката образовања Београда – Градски одбор (СОБ-ГО).

У противном, имаћемо и даље на делу парадокс да једини репрезентативни синдикат – СрпС не може да остварује то право за председнике синдикалних организација овог Синдиката, јер нису, како је то рогобатно наведено у поменутом члану ПКУ, потписници Уговора, а председници синдиката: СОС, ГСПРС „Независност“ и УСПРС ће и даље остваривати то право, иако је њихова репрезентативност истекла и то поодавно, а тренутно су у поступку преиспитивања репрезентативности, односно министар рада мора да реши по Захтеву нашег синдиката о утврђивању губитка репрезентативности тих синдиката који смо поднели крајем августа 2009. године. Према нашим сазнањима, тај поступак је у коначној фази, пошто „Независност“ није ни поступила по захтеву Министарства рада, као уосталом ни СОС, те доставили доказе о репрезентативности, а што се тиче УСПРС, њима је Министарство ових дана уступило захтев да допуне њихов захтев за утврђивање репрезентативности.

Шта горе, не само да наши чланови не могу остварити тих спорних 12% увећане зараде, већ се Министарство не придржава ни непосредне примене члана 211. Закона о раду, по коме такође председницима Синдиката припада одређени фонд плаћених часова у делу недељне норме, те тако их оштећује на два начина. Напомињемо да би утуживањем остварили ово право за председнике „наших“

синдиката и да би финансијски ефекти по Министарство били неповољнији него да нам призна износ из ПКУ од дана када је наш синдикат неспорно репрезентативан, односно када му је министар издао Решење о репрезентативности.

Дубоко свесни да је поступак измена и допуна ПКУ, или анексирање помињаног ПКУ, а поготову доношење новог ПКУ, дуготрајан и спор процес који и даље могу опструисати „репрезентативни“ синдикати, предлажемо техничко решење по коме би позитивним мишљењем министра путем школских управа, које и иначе одобравају измене у ценусу и начину обрачуна зараде запосленог (у овом случају председника синдиката организације СрпС) омогућили остваривање права за ове људе које им је ускраћено, тим пре што је Председништво СрпС-а, па самим тиме и овај Синдикат, на својој седници од **30.12.2009.** године прихватило Посебан колективни уговор за основне и средње школе и домове ученика („Службени гласник РС“, бр. **12/2009**).

Истовремено и даље сматрамо да је неопходно да се Уставни суд одреди према Иницијативи СрпС-а, а да у свему томе и Министарство просвете има интерес, не само из разлога рационализације тог дела новчаних давања, већ и због утврђивања стварне легитимности учесника социјалног дијалога. Стога смо слободни Вам предложити састанак на коме би могли ову идеју разрадити. Наравно да тиме не искључујемо ни једно од колективних и индивидуалних права која нам по закону и међународним конвенцијама припадају.

Очекујући Ваш позив, срдчан синдикални поздрав.

С поштовањем,

Београд, 17.03.2010.год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар СрпС